

KOMMUNALT BEREDSKAB

Ved bekymring, mistanke eller viden om overgreb mod børn og unge

En vejledning til professionelle, der arbejder med børn og unge

Indhold	1
Forord	3
Definitioner på overgreb	4
Fysiske overgreb.....	4
Psykiske overgreb.....	4
Seksuelle overgreb.....	4
Negativ social kontrol.....	4
Overgreb i forbindelse med brug af sociale medier.....	5
Grooming	5
Sugardating	5
Overgreb i forbindelse med mobning.....	5
Forebyggelse.....	5
Tegn på overgreb eller anden form for mistriivsel.....	6
Bekymring, mistanke og viden om overgreb	6
Bekymring	6
Mistanke	7
Viden	7
Sådan handler du – Hvem gør hvad, hvornår?	8
Personale i skoler, dag- og døgntilbud, sundhedsplejen, tandplejen, PPR, mv.	8
Personale i Familierådgivningen i BOF og Ungerådgivningen i HOPS	9
Underretningspligt	10
Sådan underretter du.....	10
Akut underretning og akut handling	10
Underretningens indhold	11
Hvad sker der med en underretning?	11
Tiden efter overgrebet.....	11
Kommunikation, krise – og pressehåndtering.....	12
Kommunikation og krisehåndtering.....	12
Kommunikation og pressehåndtering.....	12
Opfølgning og revidering af beredskabsplanen.....	13
Bilag 1: Mulige tegn og reaktioner på overgreb	14
Mulige tegn og reaktioner på fysiske og psykiske overgreb for forskellige aldersgrupper	15
Børn og unge med handicap	15
Bilag 2: Børn og unges seksualitet	17
Normal adfærd – seksuel udvikling.....	18
I puberteten	19
Bekymrende seksuel adfærd.....	19
Adfærd, der giver anledning til opmærksomhed og indgriben	19
Adfærd, der kræver øjeblikkelig indgriben	20
Bilag 3 Samarbejdspartnere	21
Midt- og Vestjyllands Politi	21
Børnehus Midt	21

Forord

Struer Kommunes beredskabsplan har det overordnede formål, at du som ansat i Struer Kommune kan arbejde med forebyggelse, opsporing og håndtering af overgreb. Beredskabsplanen afspejler de lovgivningsmæssige krav til handleprocedurer i sager om overgreb mod børn og unge.

Formålet med beredskabsplanen er at give **alle ansatte** i Struer Kommune handlemuligheder, der skal bruges, når der skal forebygges og handles i forhold til fysiske, psykiske eller seksuelle overgreb. Beredskabsplanen henvender sig også til ansatte i private og selvejende institutioner, der udfører opgaver for Struer Kommune.

Beredskabsplanen skal danne grundlag for, at der udarbejdes lokale forebyggelsespolitikker, som skal tydeliggøre rammerne for samvær mellem børn/unge og voksne i skoler og institutioner. Der skal være fokus på normer, situationer og kontekster, der kan reducere risikoen for overgreb.

Beredskabsplanen skal understøtte, at du og andre professionelle har en fælles handleramme og aktivt forebygger og håndterer overgreb mod børn og unge.

Beredskabsplanen skal medvirke til, at fagpersoner:

- har tilstrækkelig viden om tegn på overgreb, at de handler rettidigt og hensigtsmæssigt
- er i stand til at forebygge, opspore og håndtere sager om overgreb
- arbejder helhedsorienteret på at give børn og unge en tryk opvækst
- kan iværksætte en kvalificeret indsats, der imødekommer barnets og den unges behov for støtte

Definitioner på overgreb

Overgreb defineres som fysiske, psykiske og seksuelle overgreb. Det er overgreb, hvis forældre, andre omsorgsgivere eller andre i det hele taget har en adfærd, som ødelægger udviklingen af et sundt selvbillede eller bringer barnets/den unges udvikling og sundhed i fare. Overgreb kan både være en bevidst handling og en handling, der sker i affekt.

Fysiske overgreb

Fysiske overgreb kan for eksempel være at blive udsat for kropslig smerte gennem slag, spark, brændemærkning, skoldning, kvælertag eller anden form for straf, hvor barnet rammes direkte på kroppen. Et fysisk overgreb kan også være at ruske børn, så hovedet bevæges ukontrolleret frem og tilbage, hvilket kan føre til hjerneskader. Omskæring af piger er også et fysisk overgreb.

Det er vigtigt at huske på, at ikke al vold og fysiske overgreb kan ses på barnet/den unge. Fysisk overgreb kan efterlade mærker på kroppen, på armene, benene eller måske i ansigtet. Ofte er mærkerne skjult under tøjet, og i nogle tilfælde er der tale om indre skader, som ikke er synlige. Med de fysiske overgreb vil altid følge psykiske overgreb (psykisk vold), fordi barnet lever med usikkerheden og utrygheden om, hvornår og hvordan overgrebene sker igen.

Psykiske overgreb

Psykiske overgreb kan for eksempel være følelsesmæssig afvisning, forlade barnet uden pasning eller opsyn samt trusler herom, trusler om straf, indespærring, negativ social kontrol som fører til mistro, nedgørelse eller anden nedværdigende behandling.

Det er også et psykisk overgreb for barnet at overvære eller være vidende om fysiske eller seksuelle overgreb mod et familiemedlem eller en anden nær relation.

Psykiske overgreb kan desuden være omfattende omsorgssvigt, som ses ved, at barnets grundlæggende behov ikke bliver tilgodeset af dets omsorgspersoner. Manglende stimulering og forhindring af skolegang, fritidsinteresser eller omgang med venner og kammerater er ligeledes eksempler på psykiske overgreb.

Psykiske overgreb efterlader ikke synlige mærker på kroppen, men der sker skade på barnets/den unges psykiske og mentale udvikling.

Seksuelle overgreb

Et seksuelt overgreb er en handling rettet mod et barn/ung, hvor barnet/den unge udnyttes til at indgå i seksuelle aktiviteter. Det kan både være voksne, børn og unge som begår overgreb. Seksuelle overgreb skader barnet og bringer dets udvikling og sundhed i fare. Det skader også barnets evne til at indgå tillidsfuldt i relationer og danne et sundt selvbillede.

Negativ social kontrol

Overgreb kan også være negativ social kontrol, hvor barnets eller den unges adfærd påvirkes gennem pres i en sådan grad at barnet eller den unge mistrives. Social kontrol forekommer naturligt i forskellige sammenhænge. Børneopdragelse er f.eks. et udtryk for almindelig social kontrol, hvor barnet lærer de alment gældende sociale normer i samfundet. Det er således først et overgreb, når barnet eller den unge er udsat for negativ social kontrol, der påvirker trivslen og fremstår tvangspræget.

Overgreb i forbindelse med brug af sociale medier

Børn og unge udsættes for overgreb på sociale medier, når de lokkes til at udføre seksuelle aktiviteter eller at der uden deres accept deles nøgenbilleder eller billeder/videoer med seksuel aktivitet. Billeddelinger opleves meget skamfuldt og som et voldsomt tillidsbrud.

Grooming

Grooming er den proces, hvor en krænker gradvist bearbejder, overtaler, forfører og manipulerer et barn eller en ung til at medvirke i seksuelle aktiviteter. Der er ofte tale om en langvarig og skjult proces, hvor krænkeren gradvist opbygger en relation og gradvist nedbryder barnet eller den unges grænser, så overgreb kan finde sted.

Sugardating

Sugardating er et alders- og erfaringsmæssigt ulige seksuelt forhold, hvor en ældre person (sugar dad eller sugar mama) finder sammen med en yngre partner (sugar babe eller toy boy). Desuden er sugardating karakteriseret ved en betydelig ulighed i parternes økonomi, som binder dem sammen, hvor den ældre person forsøder den yngres med gaver til gengæld for intime eller seksuelle ydelser.

Overgreb i forbindelse med mobning

Overgreb i form af mobning kan indeholde både fysiske, psykiske og seksuelle overgreb.

Det kan forekomme i alle aldersgrupper, også i indskolingen, dagtilbud og overfor børn, der er så små, at de ikke selv kan fortælle om det, men fx har synlige mærker efter bid eller kradsen.

Det er skadeligt for både det barn som udsættes for det og for det barn, som udøver overgrebene.

Forebyggelse

Børn og unge har krav på de bedst mulige vilkår i deres opvækst. De har krav på beskyttelse, udvikling og inddragelse. Børn og unge har brug for voksne, som fortæller dem om deres rettigheder og pligter og om retten til deres egen krop. Vi skal lære dem at kende egne grænser og kunne sige nej, hvis andre – voksne eller børn – overskrider deres grænser fysisk, psykisk eller seksuelt. De skal lære om gode og dårlige hemmeligheder. Denne læring er ikke alene forældrenes ansvar. Skole- og dagtilbud skal også lære børnene/de unge om deres rettigheder, kroppen, integritet samt kende egne og respektere andres grænser.

Børn og unge med handicap også har ret til og behov for åbenhed og viden om sund seksualitet. Derfor bør institutioner og fagpersonalet i det daglige være med til at sætte fokus og ord på, hvad der kendetegner sund seksualitet og adfærd. Det er første skridt til at kunne skelne mellem acceptabel adfærd og krænkelser.

Et godt beredskab handler om forebyggelse af overgreb. Det forebyggende arbejde sker på de enkelte skoler, dagtilbud samt andre steder såsom døgninstitutioner, plejefamilier mv. For at forebygge og opspore overgreb er ledere og medarbejdere forpligtede til at være til rådighed for børn og unges spørgsmål og henvendelser og samtidig kunne genkende de tegn og signaler på overgreb, som måske kommunikerer mere indirekte fra børn og unge. Det kan være i situationer, hvor barnet ser en TV-udsendelse, læser en bog eller drøfter noget i skolen og derigennem genkender noget fra deres eget liv eller bliver bevidste om, hvad der er rigtigt og forkert. Så skal du være klar til at tage den samtale.

Arbejdet med forebyggelse sker på flere plan:

- Organisatorisk: i procedurer ved ansættelse, ved et opdateret beredskab, gennem udarbejdelse af retningslinjer og politikker på institutionsniveau og gøre det tilgængeligt i velkomstmateriale, hjemmeside og andre relevante steder.
- Fagligt: gennem integrering af temaet i faglige fora og for hele personalegruppen, gennem særlig støtte til forælderrollen, hvor der er behov for det.
- Personligt: i mødet med børn og unge, integreret i samtale, samvær og undervisning.

Denne beredskabsplan hjælper ansatte i Struer Kommune til at kunne forebygge, genkende signaler, opspore og handle på bekymring, mistanke eller viden om overgreb i forhold til:

- børns seksualitet og grænsen mellem legitim og bekymrende seksuel adfærd.
- mulige tegn og reaktioner hos børn, der er i risiko for eller udsættes for vold eller overgreb.
- hvordan du handler i sager med bekymring, mistanke eller viden om overgreb mod børn og unge.

Tegn på overgreb eller anden form for mistrivsel

Børn og unges tegn og reaktioner på overgreb er komplekse og flertydige. Der kan både være somatiske, psykologiske og sociale tegn og reaktioner i barnets adfærd. Det er vigtigt at være opmærksom på, at det ikke kun er overgreb, der kan udløse disse reaktioner og tegn. Derfor er det vigtigt i opsporingen at kunne tolke og handle på de tegn og signaler på mistrivsel, som barnet/den unge sender og samtidigt være opmærksom på, hvordan barnet plejer at være eller børn på samme alder forventes at være.

Hvis et barn ændrer adfærd pludseligt, kan det skyldes, at der er sket noget voldsomt i dets liv. Barnet kan ændre sig fra at være aktiv, livlig, udadvendt, glad for sin institution, skole eller venner til at blive passiv, angst eller aggressiv. Der er grund til at være opmærksom og tale med et barn, hvis det holder op med at komme i skole og dagpasning eller trækker sig fra vennerne. Det er vigtigt at være opmærksom, hvis et barn, der ellers er i god udvikling og trivsel, stagnerer eller går tilbage på fx det sproglige eller motoriske område. Den ændrede adfærd kan skyldes overgreb, men mistrivsel kan også være affødt af andre ting. I det hele taget handler det om at være opmærksom på, hvordan barnet plejer at være eller børn på samme alder forventes at være. Se bilag 1 for mulige tegn og reaktioner på overgreb.

Bekymring, mistanke og viden om overgreb

I sager om overgreb er tvivlen om, hvorvidt overgrebet reelt har fundet sted ofte et vilkår. Der kan være stor usikkerhed forbundet med at reagere på en mistanke. Kendskabet til overgrebet kan opdeles i forskellige grader, hvor du enten kan have en bekymring, en mistanke eller konkret viden om et overgreb. Det vil derfor være forskelligt hvordan du skal handle.

Hvis du arbejder med børn med fysisk eller psykisk handicap, skal du være særligt opmærksom på, at de kan have begrænsede evner til at kommunikere, når der er noget galt i deres liv. Se særligt afsnit i bilag 1.

Bekymring

En bekymring er en diffus oplevelse af, at der er noget galt med et barn/en ung - i familien eller i omgivelserne. Her er ikke tale om, at man har konkret viden om en konkret handling begået af en bestemt person. Her er heller ikke tale om bestyrket mistanke.

Du skal altid drøfte din bekymring og observationer med din leder.

Bekymringen kan i første omgang føre til skærpet faglig observation af barnet/den unge i en periode og eventuelt samtale med forældrene. Hvis bekymringen handler om, at forældrene/primære omsorgspersoner (fx plejeforældre) begår overgreb/vold mod barnet, må disse ikke inddrages.

Mistanke

Mistanke er mere end blot en bekymring. Har du grund til at antage, at et barn eller en ung udsættes for et overgreb, så har du en mistanke.

Du skal altid drøfte din mistanke og observationer med din leder.

Mistanken går for eksempel på, at barnet/den unge har været udsat for en seksuel grænseoverskridende adfærd eller et fysisk eller psykisk overgreb fra en voksen eller et andet barn/ung. Mistanken formuleres på baggrund af en observation af barnets eget udsagn om hændelser, der har fundet sted eller oplysninger, man har fået på anden vis.

Hvis mistanken handler om, at forældrene/primære omsorgspersoner (fx plejeforældre) begår overgreb/vold mod barnet, må disse ikke inddrages.

Hvis du har mistanke om, at et barn eller en ung har været udsat for et overgreb, skal der foretages en underretning til Familierådgivningen.

Viden

Viden er mere end blot end mistanke. Her har du oplysninger om, at et barn eller en ung er, eller har været, udsat for et overgreb. Denne viden kan du have på baggrund af synlige tegn, udsagn fra barnet, udsagn fra vidner eller tilståelse fra den person, som har begået overgreb med videre.

Du skal altid drøfte din viden med din leder, og der skal øjeblikkeligt foretages en underretning til Familierådgivningen.

Sådan handler du – Hvem gør hvad, hvornår?

Personale i skoler, dag- og døgntilbud, sundhedsplejen, tandplejen, PPR, mv.

Ansæt – ikke leder

- Tal med nærmeste leder
- Nedskriv tegn, reaktioner eller hændelser. Hvis barnet/den unge fortæller, så lyt og undgå at udspørge barnet. Gengiv hvad der siges.
- Underret
- Hold fokus på barnet

Leder

Tag tid til at vurdere substansen i den bekymring, mistanke eller viden du har fået – kontakt evt. Modtagelsen i Familierådgivningen for sparring

Når mistanken retter sig mod en eller begge forældre

- Forældrene må ikke orienteres om mistanken
- Skriftlig underretning sendes til underretning@struer.dk
- Afklar i samarbejde med din centerchef, hvem der håndterer medierne, hvis det er nødvendigt.

Når mistanken retter sig mod en anden person (Ikke forældre eller ansatte i Struer Kommune)

- Skriftlig underretning sendes til underretning@struer.dk
- Forældrene gøres bekendt med indholdet i underretningen. Afklar forinden, om det kan afstedkomme noget u hensigtsmæssigt.
- Afklar i samarbejde med din centerchef, hvem der håndterer medierne, hvis det er nødvendigt.

Når mistanken retter sig mod et andet barn i skolen eller institutionen

- Tilrettelæg pædagogisk sikkerhedsindsats for børnene.
- Samtal med de involverede forældre og evt. børn (afhængig af alder og hensigtsmæssighed)
- Skriftlig underretning sendes til underretning@struer.dk
- Afklar i samarbejde med din centerchef, hvem der håndterer medierne, hvis det er nødvendigt.

Når mistanken retter sig mod en ansat i Struer Kommune

- Inddrag din centerchef, der sikrer relevant inddragelse af personalejuridisk bistand og direktør.
- Skriftlig underretning sendes til underretning@struer.dk
- Afklar, hvem der håndterer medierne, hvis det er nødvendigt.
- Afklar i samarbejde med din centerchef, hvem der orienterer berørte forældre og børn

Personale i Familierådgivningen i BOF og Ungerådgivningen i HOPS

- Politiets visitationsgruppe kontaktes altid ved underretning om mistanke eller viden om overgreb. Behandling af underretningen koordineres med politiet.
- Børnehus Midt inddrages som hovedregel i alle sager.
- Der laves sikkerhedsvurdering og eventuelt sikkerhedsplan i alle sager vedrørende overgreb.
- Koordinator eller leder i BOF træffer beslutning om politianmeldelse.
- Opfølgning på underretningen følger ellers normal procedure med inddragelse af forældrene og barnet/den unge.

Når mistanken retter sig mod en eller begge forældre

- Forældrene må ikke orienteres om mistanken før der er taget stilling til en eventuel politianmeldelse.

Når mistanken retter sig mod en anden person

- Eventuel politianmeldelse drøftes med forældrene. Beslutning træffes af koordinator eller leder i BOF.
- Afklar, hvem der håndterer medierne, hvis det er nødvendigt.

Når mistanken retter sig mod et andet barn

- Vær opmærksom på, at oplysning om krænker under 18 også skal behandles som en underretning og kan have brug for støtte.

Når mistanken retter sig mod en ansat i Stuer Kommune

- Inddrag din Centerchef, som sikrer relevant inddragelse af personalejuridisk bistand og direktør.
- Centerchef i BOF træffer beslutning om politianmeldelse.
- Centerchef i BOF afklarer i samarbejde med direktør (og andre relevante) information til medier samt hvem der orienterer de berørte/alle forældre og børn (det vil sædvanligvis være det center, hvor formodet overgreb har fundet sted).

Underretningspligt

Service-loven, § 154

Enhver, der får kendskab til, at et barn eller en ung udsættes for vanrøgt eller nedværdigende behandling eller lever under forhold, der bringer dets sundhed eller udvikling i fare, har personlig pligt til at underrette kommunen/de sociale myndigheder.

Offentligt ansatte og ansatte i private og selvejende institutioner, der udfører opgaver for det offentlige, har en skærpet underretningspligt. Din underretningspligt som ansat går forud for din tavshedspligt.

Service-loven § 153, stk. 1:

Personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, skal underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold,
- at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Underretningspligten er personlig. Det betyder, at du på trods af eventuel uenighed med din leder om hvorvidt, der skal udarbejdes en underretning, har pligt til at underrette, hvis du har mistanke eller viden om, at et barn udsættes for overgreb.

Underretningspligten gælder, selvom der allerede er et samarbejde i gang om barnet.

Sådan underretter du

Skriftlige underretninger sendes til Modtagelsen i Familierådgivningen: underretning@struer.dk

Telefonisk henvendelse I tidsrummet:

Mandag-onsdag: 8.30-15.00

Torsdag: 8.30-16.00

Fredag: 8.30-13.00

Telefonnummer

40 95 51 51

23 35 22 10

20 74 71 49

Udenfor ovennævnte tidsrum kan man i uopsættelige tilfælde kontakte sociale bagvagt via Midt- og Vestjyllands Politi i Holstebro på: 96 14 14 48 eller 114

Akut underretning og akut handling

Hvis det konstateres, at et barn eller en ung har været udsat for overgreb, er der normalt tale om en situation, der kræver akut handling. En handling er akut, når der er et øjeblikkeligt behov for at beskytte barnet/den unge mod overgreb. Ved akut underretning er det Familierådgivningen (ikke dagtilbud eller skole), der orienterer forældrene, medmindre andet aftales.

I akutte situationer kan underretningen i første omgang gives mundtligt til Modtagelsen i Familierådgivningen. Der skal efterfølgende laves en skriftlig underretning.

Underrettningens indhold

Underretningen skal som minimum indeholde

- Barnets/den unges cpr-nummer
- Navne og kontaktoplysninger på forældrene
- Baggrunden for underretningen. Hvad er det, som bekymrer? Er det observationer over tid? Er det en enkelt handling eller episode?
- En beskrivelse af barnets/den unges udvikling generelt, fagligt, socialt og personligt
- En beskrivelse af barnets/den unges forventede alderssvarende adfærd. Hvordan adskiller barnet/den unge sig fra denne?
- En beskrivelse af samarbejdet med forældrene
- En oversigt over eventuel kontakt til andre faggrupper, leder mv.

Hvad sker der med en underretning?

Når Familierådgivningen modtager en underretning, sker følgende:

- Underretningen vurderes indenfor 24 timer.
- Underretter modtager en kvittering for modtagelse af underretningen.
- Familierådgivningen afklarer, hvad der videre skal ske i forhold til underretningen, ved at
 - Tale med barnet
 - Tale med forældrene (undtagen, hvis forældrene er mistænkt for at begå overgreb)
 - Indhente oplysninger fra fagprofessionelle (sundhedsplejen, dagtilbud, skole, PPR og andre)
 - Beslutter hvad der skal ske videre i sagen
- Ved underretninger om overgreb vurderer Familierådgivningen, om der er behov for iværksættelse af en sikkerhedsplan for barnet/den unge.
- Ved underretning om overgreb drøfter Familierådgivningen indholdet i underretningen med Politiets visitationsenhed. Det er alene Familierådgivningen, der har adgang til at drøfte disse ting med politiet. På baggrund af denne drøftelse, tager Familierådgivningen stilling til, om der skal foretages en politianmeldelse. Det er politiet, der herefter står for efterforskning i sagen.
- Ved underretninger om overgreb inddrages Børnehus Midt sædvanligvis i sager, hvor der kræves et samarbejde mellem kommune og politiet eller sundhedsvæsenet. Børnehus Midt vejleder Kommunen i håndtering af barnet i den konkrete situation.

Tiden efter overgrebet

Børn og unge, der har været udsat for overgreb, har et naturligt behov for at bearbejde det, der er sket. Nogle børn fortæller om overgrebene. Andre børn taler ikke om det, der er sket, men finder andre måder at udtrykke sorg, smerte, vrede og andre følelser på. Det kan for eksempel ske gennem leg eller tegninger. Reaktionsmønstre kan være forskellige alt efter barnets/den unges alder og udvikling. Det er derfor vigtigt, at de professionelle observerer og reagerer med forståelse og omsorg. Omsorg vil i denne sammenhæng også sige den rette, fagligt baserede, professionelle handling.

Det har stor betydning for barnet/den unge at fastholde en normal hverdag med tryghed og forudsigelighed. Du skal være til rådighed for at lytte og give omsorg, når barnet/den unge har brug for det.

Det er aldrig barnets ansvar, at det er eller har været udsat for et overgreb, men nogle børn plages af skyldfølelse og har brug for hjælp til at få den følelse bearbejdet.

Det er derfor vigtigt for barnet eller den unge, at det ved, at der er voksne til rådighed, og at de voksne tør tale om det, der er sket. Samtale med et barn eller en ung skal til enhver tid tilpasses barnets/den unges alder og modenhed, og det skal ske med indføling og et passende sprogbrug i forhold til barnets/den unges oplevelser. Det kan i situationen være en vanskelig, men ikke umulig balance.

Nogle børn/unge har behov for ekstra hjælp i form af sociale hjælpeforanstaltninger. Familierådgivningen kan træffe beslutninger herom.

Uanset at politiet ikke kan føre bevis for et overgreb og derfor henlægger sagen, vil Familierådgivningen altid følge op på sagen. Socialrådgiveren skal i samarbejde med forældre og andre fagpersoner afklare, om der er behov for sociale hjælpeforanstaltninger og i givet fald iværksætte disse.

De professionelle, der i det daglige er i kontakt med barnet/den unge, skal huske, at det primære behov er at være barn/ung. Det er derfor vigtigt at fastholde en normal hverdag i dagtilbuddet/skolen, som er præget af tryghed og forudsigelighed, da det skal være holdepunktet i en i øvrigt utryk og måske kaotisk situation for barnet.

Kommunikation, krise – og pressehåndtering

Kommunikation og krisehåndtering

I sager hvor et barn eller en ung er blevet udsat for et overgreb, er der risiko for, at det kan tiltrække unødigt og meget følsom opmærksomhed, der kan belaste barnet/den unge, familien og andre direkte involverede, herunder medarbejdere.

For at undgå at en – i forvejen kritisk – situation udvikler sig unødigt dramatisk, er det vigtigt at kommunikere tydeligt, roligt og med empati for de involverede.

Medarbejderne bør orienteres hurtigst muligt, og dernæst skal forældrene til børn i samme klasse/vuggestue eller lignende orienteres om sagen og dens håndtering. Der orienteres på et meget overordnet plan.

I samråd med centerchefen afklarer ledelsen tidligt i forløbet, hvem der gør hvad i forhold til krisekommunikation og eventuel pressehåndtering.

Kommunikation og pressehåndtering

Hvis en sag får pressens opmærksomhed, er det vigtigt, at det håndteres rigtigt. Det gælder både i forhold til de direkte involverede, til medarbejdere og i forhold til omverdenen.

I samråd med ledelsen er det centerchefen, der afgør hvem, der håndterer eventuelle henvendelser fra pressen. Det er ligeledes, i samråd med ledelsen, centerchefen, der vurderer eventuel inddragelse af direktøren for området.

Hvis sagen eskaleres i pressen, eller der er tale om mistanke/viden om en ansat, vil din centerchef som udgangspunkt sikre kontakt til direktøren for området.

Ved henvendelse og udtalelse til pressen rådgiv jer ved Struer kommunes kommunikationsteam – og tag udgangspunkt i Struer Kommunes "Krisekommunikation", som findes på Kom In: komin.struer.dk/information-om/kommunikation/krisekommunikation (kopier link til udklipsholder)

Opfølgning og revidering af beredskabsplanen

Serviceoven

§ 19, stk. 5.

Kommunalbestyrelsen skal udarbejde et beredskab til forebyggelse, tidlig opsporing og behandling af sager om overgreb mod børn og unge.

Beredskabet skal udformes skriftligt, vedtages af kommunalbestyrelsen og offentliggøres.

Kommunalbestyrelsen skal revidere beredskabet løbende efter behov dog med maksimalt fire års intervaller.

Beredskabsplan skal holdes ved lige ved opdateringer, evalueringer og fortsatte diskussioner i de relevante personalegrupper. Børn og Familie er ansvarlig for løbende opdateringer.

Ledelsen i de enkelte skoler, institutioner og afdelinger har ansvaret for, at beredskabsplanen til enhver tid er kendt for personalet samt for udarbejdelse og tilpasning af den lokale forebyggelsespolitik. Det er ligeledes den enkelte arbejdsplads, der skal sørge for egen tjekliste for, hvem der gør hvad ved bekymring, mistanke eller viden om overgreb samt, hvordan der kommunikeres udad til.

Revideringen af Beredskabsplanen skal ske løbende ved behov, eller mindst hvert fjerde år.

Ledere og medarbejdere har i fællesskab ansvar for, at beredskabsplanen fungerer dynamisk og dermed sikre de børn og unge, som vi har ansvaret for at beskytte og give tryghed. Der kan laves temadage, fyraftensmøder, personalemøder og tværsektorielle arrangementer mv.

Bilag 1: Mulige tegn og reaktioner på overgreb

Der findes ingen facitliste for tegn og reaktioner på overgreb. Overgreb mod børn og unge er ofte omgærdet af tavshed og hemmeligholdelse og kan foregå gennem længere tid, uden at omgivelserne får kendskab til det. Det kan således være en vanskelig og kompleks opgave at opspore overgreb mod børn og unge.

Det er sjældent muligt umiddelbart at få be- eller afkræftet en mistanke, og som fagperson står man derfor ofte med tvivl, usikkerhed, uvished og uden dokumentation for, om overgrebet har fundet sted. Det er ofte gennem barnet, at man får viden eller mistanke om overgreb. Barnet udviser måske nogle tegn og reaktioner eller kommer med nogle udsagn om overgreb.

Barnet har brug for, at et andet menneske aktivt og engageret reagerer og tager initiativ i forhold til de udsagn, barnet kommer med, eller de tegn og reaktioner, barnet udviser. Som fagperson er det derfor vigtigt, at man dels har en faglig viden om de mulige tegn og reaktioner, som et barn kan udvise, dels har en viden om de processer, der ligger bag afdækningen af et overgreb, for såvel fagpersonen som barnet.

Børns tegn og reaktioner på overgreb er komplekse, flertydige og multifaktorielle. Der kan indgå både somatiske, psykologiske og sociale aspekter i et barns bekymrende adfærd eller mistrivsel. Samtidig er det vigtigt at være opmærksom på, at tegn på mistrivsel ikke nødvendigvis er ensbetydende med tegn på overgreb. Tegn på mistrivsel kan for eksempel også vise sig ved andre belastende oplevelser i barnets tilværelse som for eksempel skilsmisse, et nært familiemedlems sygdom eller død eller skoleproblemer. Manglende trivsel kan også være tegn på andre former for omsorgssvigt, ligesom det kan være udtryk for, at barnet ikke får dækket sine fundamentale udviklingsbehov.

Den faglige viden om tegn og reaktioner skal altid sættes i forhold til den viden, man har om det konkrete barn og dets familie. Hvor gammelt er barnet? Hvor modent er barnet? Hvordan er barnets livsvilkår, og i hvilken kontekst kommer barnets mistrivsel eller bekymrede adfærd til udtryk? Hvad er konkret observeret, og hvad har barnet eventuelt selv konkret givet udtryk for?

Børn/unge er forskellige og udtrykker sig forskelligt. Nogle er mere direkte end andre, men de vil alle være præget af det, de har været udsat for. Nogle børn, der har været udsat for overgreb, fortæller det til en voksen, de har tillid til. Her er det vigtigt at tro på barnets udtalelser, men ofte fortæller børnene det indirekte og antydningvist. Lad den voksne, der har den bedste kontakt til barnet, tale med barnet og spørge åbent ind til det, barnet siger. Det er meget vigtigt ikke at udspørge eller afhøre barnet – det er politiets opgave. Lad være med at lægge din egen bekymring ind i spørgsmålene til barnet. Spørg neutralt og med åbne spørgsmål.

På baggrund af ovenstående er det hverken muligt eller hensigtsmæssigt at udarbejde en facitliste, der rummer tegn og reaktioner, som kan bruges som tjekliste, når man har en mistanke og er i tvivl. Beskrivelsen af mulige tegn og reaktioner skal derfor læses som opmærksomhedspunkter.

Mulige tegn og reaktioner på fysiske og psykiske overgreb for forskellige aldersgrupper

Alder	Fysiske tegn	Psykiske tegn	Sociale og adfærdsmæssige tegn
Alle	<ul style="list-style-type: none"> Mærker efter slag Brandmærker Sår på kroppen Mærker efter kvælnings-forsøg Brud på arme og ben, kraveben eller andre knoglebrud Symptomer på 'shaken baby syndrome' Hyppige skadestuebesøg Psykosomatiske klager Vanskeligheder med kropslig kontakt, berøring Søvnvanskeligheder 	<ul style="list-style-type: none"> Tristhed Indadvendthed Ensomhedsfølelse, føler sig anderledes Isolation Utryk tilknytning Mistillid til voksne Dissociation Lav selvfølelse Hjælpeløshed, magtesløshed Skyldfølelse, skamfølelse Begyndende depression Manglende identitetsfølelse Svært ved at løsrive sig fra forældre/løsrive sig for hurtigt Post Traumatisk Stress Disorder (PTSD) 	<ul style="list-style-type: none"> Koncentrationsvanskeligheder ift. leg og samvær med andre Leg med fx dukker, hvor vold illustreres Vanskeligheder med impuls kontrol Indlæringsvanskeligheder Tab af kompetencer Udadreagerende, aggressiv adfærd Følelse af frustration og vrede Hyperaktivitet, hypersensitivitet Angst Selvdestruktiv og selvskadende adfærd Udvikling af beskyttelsesstrategier for at undgå vold eller afsløring heraf Overtilpassethed Vanskeligheder med at regulere følelser

Børn og unge med handicap

Fagpersoner og alle, der har daglig kontakt til børn og unge med handicap, skal generelt være opmærksom på de samme tegn og reaktioner, som hos børn og unge uden handicap. Men børn og unge med handicap kan udgøre en særlig udfordring, når det gælder opsporing af seksuelle overgreb, da de ikke altid har samme kommunikative evner som andre børn og unge. Derfor har det stor betydning, at man som fagperson kender barnets/den unges handicap og dermed barnets/den unges muligheder for at kommunikere.

Ligesom det gælder for børn og unge uden handicap kan pludselige og markante adfærdsforandringer også være et bekymrende tegn for børn og unge med handicap.

For børn med handicap kræver det en ekstra indsats at observere adfærdsforandringer, da mange børn med handicap har haft en opvækst med særligt bekymrede forældre og omgivelser, hvilket kan være med til, at børn og unge med handicap finder sig i mere, da de ikke vil gøre forældre og andre mere bekymrede eller kede af det. Af den årsag kan tegn på mistrivsel og overgreb være mindre tydelige hos handicappede børn end hos andre børn. Et konkret redskab til at skabe et helhedsbillede på barnets adfærd er at skrive dagbog om barnets udvikling og trivsel. På den måde kan det være nemmere at opdage en forandret adfærd.

Følgende tegn er særlige for børn og unge med handicap (afhænger af barnets funktionsnedsættelse):

- Sexfikseret sprogbrug (kan også være på skrift-og tegnsprog)
- Seksuelle bevægelser ved toilet-og badesituationer
- Voldsom og pludselig vrede
- Rysten

Omvendt kan tegn og reaktioner hos handicappede i nogle tilfælde skyldes selve handicappet - f.eks. hos børn med misdannelser. Derfor er det vigtigt, at den enkelte institution indhenter specialviden afhængigt af børnenes funktionsnedsættelse og er opmærksomme på, at tegn på mistrivsel kan skyldes overgreb.

I den daglige kontakt er det vigtigt at holde for øje, at børn og unge med handicap udgør en særligt sårbar gruppe af følgende årsager:

Kommunikation

Børn og unge med handicap kan have vanskeligheder ved at udtrykke sig eller problemer med at forstå andre. Det kan gøre det vanskeligt at fortælle om overgreb eller sige fra.

Fysiske begrænsninger

Børn og unge med fysiske begrænsninger kan have svært ved at komme væk fra en ubehagelig situation.

Kognitive begrænsninger

Børn og unge med kognitive begrænsninger kan have svært ved at afkode om en situation eller en relation er faretruende.

Afhængighed

Børn og unge med handicap er ofte afhængige af andres hjælp til påklædning, toiletbesøg og intimhygiejne. Det kan gøre det svært for børnene at udvikle en fornemmelse for retten til at bestemme over egen krop.

Bilag 2: Børn og unges seksualitet

Udviklingen af barnlig seksualitet går hånd i hånd med barnets samlede udvikling og personlighedsdannelse.

Barnet udvikler sin seksualitet i relation til sine nærmeste omsorgspersoner og kender ikke på forhånd til seksualitetens betydning, hverken hos sig selv eller hos den voksne. De(n) voksne, som tager sig af barnet, er derfor med til at give barnets seksualitet betydning i takt med, at barnets interesse for og udforskning af seksualiteten udvikler sig. Som en del af sin udvikling og i samspillet med sine relationer lærer barnet at forstå betydningen af de kropslige oplevelser og fornemmelser.

Den voksne har et vigtigt ansvar for at støtte barnet til at udvikle en sund og almindelig accepteret viden og adfærd i forhold til den seksuelle udvikling. Den voksne lærer gradvist barnet sociale spilleregler og omgangsformer i forhold til jævnaldrende, andre børn og voksne.

Når barnet begynder i skole, er det efterhånden bevidst om og mærker måske en blufærdighedsfølelse i forhold til f.eks. at vise sine kønsdele frem, og barnet ved, at det at berøre sine kønsdele foregår under mere private forhold og ikke i det offentlige rum.

Den voksnes rolle i relation til teenageren består i at være til rådighed for en dialog om f.eks. kærester og følelser. Her skal den voksne være bevidst om at respektere privatsfære og integritet og ikke at overskride den unges grænser.

Fælles for den voksnes tilgang til både det lille og det store barn er, at den voksne skal være en tryk relation. Den voksne skal ikke invadere barnet med en alt for stor viden. Barnets seksualitet er ustruktureret og usamlet, og barnet tillægger ikke seksualiteten samme betydning som den voksne.

Seksualiteten adskiller sig først og bliver til det, man forstår som seksualitet, når barnet kommer i puberteten. Indtil da er seksualiteten diffus. Vi forstår først 'seksualitet', når vi bliver store nok til at forstå betydningen af de lege, vi legede, da vi var små. Når vi forstår betydningen af, at mors mave er blevet stor, hvordan barnet er kommet ind i maven og skal komme ud igen.

I den voksnes understøttelse af barnets seksuelle udvikling er det vigtigt at være opmærksom på, at der stadig er tale om en asymmetrisk relation mellem barnet og den voksne. Barnet er først og fremmest afhængigt af at vokse op i en tryk og kærlig kultur, der giver plads til, at barnet opdager og udvikler betydningen af, hvad det vil sige at mærke sig selv i verden i relation til andre.

Et lille barn kender ikke på forhånd til eller har begreb om sin egen eller voksnes seksualitet. Derfor er barnet som udgangspunkt ikke i stand til at vide, hvis det udsættes for et seksuelt overgreb. Barnet vil kunne tro, at overgrebet er en naturlig del af relationen og måske først blive bevidst om, at det har været udsat for overgreb, når det opdager, at seksuelle overgreb ikke er en almindelig del af en relation til voksne. Børn skal lære at skelne mellem omsorg og overgreb, og det er voksne, der skal lære dem det.

Normal adfærd – seksuel udvikling

Alder	Normal adfærd
0-2-årige	<ul style="list-style-type: none">• Udforskning af kønsdele• Erektion hos både drenge og piger• Mulighed for genital nydelse• At røre ved sine kønsdele• Nydelse ved at være nøgen
2-5-årige	<ul style="list-style-type: none">• Udviser alderssvarende optagethed af seksualitet• Leger seksuelle lege med andre børn, som er præget af ligeværdighed, jævnbyrdighed, gensidighed og nysgerrighed• Interesse i seksuelle lege afbalanceret i forhold til andre aktiviteter• Siger frække ord• Tager på familiemedlemmers kønsdele og bryster• Undersøger sig selv• Leger far, mor og børn• Udforsker forskellene mellem drenge og piger• Leger doktorleg med seksuelt indhold, hvor man undersøger hinanden• Stimulerer sig selv ved at røre kønsorganer eller gnide dem mod noget• Viser sig frem• Kan have erektion
6-10-årige	<ul style="list-style-type: none">• Udviser alderssvarende optagethed af seksualitet• Leger seksuelle lege med andre børn, som er præget af ligeværdighed, jævnbyrdighed, gensidighed og nysgerrighed• Interesse i seksuelle lege afbalanceret i forhold til andre aktiviteter• Siger frække ord• Spørger om kønsdele, bryster, samleje og om hvordan børn bliver til• Onanerer skjult for de voksne• Klæder sig ud som det modsatte køn• Vil ikke have nogen ser på ved toiletbesøg, eller når det skifter tøj• Blotter sig i leg for at være "sej"• Beskedenhed, generthed, skjuler leg og adfærd fra voksne• Udviser alderssvarende optagethed af seksualitet• Interesse i seksuelle aktiviteter afbalanceret i forhold til andre aktiviteter• Siger frække ord• Onanerer skjult for de voksne – måske flere sammen• Er interesseret i de tekniske forhold omkring sex, forplantning mv.• Gør alt hvad det kan for at skjule sin spirende seksualitet for forældre• Har stor interesse for både sit eget og det modsatte køn
11-14-årige	<ul style="list-style-type: none">• Udviser alderssvarende optagethed af seksualitet• Interesse i seksuelle aktiviteter afbalanceret i forhold til andre aktiviteter• Siger frække ord• Onanerer skjult for de voksne – måske flere sammen• Er interesseret i de tekniske forhold omkring sex, forplantning mv.• Gør alt hvad det kan for at skjule sin spirende seksualitet for forældre• Har stor interesse for både sit eget og det modsatte køn

I puberteten

Ungdomstiden er overgangsperioden fra barndom til voksen. Den varer fra starten af puberteten til 18-20-årsalderen. Puberteten er den periode i livet, hvor en person bliver kønsmoden. Selv om der er individuelle variationer i, hvornår ungdomsperioden begynder og slutter, bruges begreberne unge og teenagere om hinanden.

Mange af de typiske problemer i ungdomstiden skyldes hormonelle ændringer. Disse forandringer starter normalt efter 10-11-årsalderen hos piger og efter 12-13-årsalderen hos drenge. Væksten mod fysisk modenhed flader ud efter 17-18-årsalderen hos begge køn. Under disse udviklings år sker der fysiske, mentale og følelsesmæssige ændringer, som kan gøre puberteten til en vanskelig tid. Nogle af problemerne er psykiske og andre er fysiske. I mange tilfælde kan fysiske problemer have psykiske effekter og omvendt.

Selv om de hormonelle ændringer, som signalerer starten på puberteten, som regel begynder i 10-11-årsalderen blandt piger og i 12-13-årsalderen blandt drenge, er der store forskelle i vækst og udvikling. En vigtig faktor i seksuel udvikling er arv. F.eks. vil en pige, hvis mor fik menstruation sent, også i mange tilfælde få menstruation sent. På samme måde er en drengs udvikling tilbøjelig til at ligne farens.

Om en ung udvikler sig tidligt eller sent, har også en klar sammenhæng med sundhedstilstanden. Dårlig ernæring og sygdom i barneårene vil udsætte starten af puberteten. Desuden vil et barn, som er mindre og tyndere end gennemsnittet, udvikle sig senere. Børn, der udvikler sig tidligt eller sent, kan blive drillet med det. Det er vigtigt at forklare børn, at der altid vil være forskelle, men de fleste er forbigående.

Når man taler om børn og unges seksualitet, bliver det væsentligt at skelne mellem den barnlige, umodne seksualitet og den udvikling mod en voksenalder, som begynder i puberteten. En af teenagealderens store opgaver er netop at udvikle den voksne, og også den seksuelle, identitet.

Når der er tale om seksuelle overgreb, er det nødvendigt at forholde sig til dette aspekt for at kunne vurdere på omfanget af et eventuelt overgreb.

Bekymrende seksuel adfærd

Nogle børn og unge udviser en påfaldende interesse for og overdreven optagethed af seksuelle aktiviteter. Det kan f.eks. komme til udtryk ved, at den grænseoverskridende adfærd er den foretrukne i forhold til andre mere alderssvarende aktiviteter. Adfærden fortsætter over tid og gentager sig i de fleste tilfælde, og adfærden mindskes ikke, når den bliver opdaget.

Det kan også være kendetegnende, at barnet ikke tager mod vejledning eller korrigerer sin adfærd, hvis det bliver bedt om det. Der er tale om en seksuel interesse og adfærd, der adskiller sig fra andre børn og unges almindelige seksuelle nysgerrighed. Det kan f.eks. være, at barnet har en påfaldende fremmelig eller voksenagtig viden om sex og udviser interesse for typiske voksne seksuelle aktiviteter.

Adfærd, der giver anledning til opmærksomhed og indgriben

- Overdreven interesse for eller overdreven optagethed af seksuelle aktiviteter
- Seksuelt grænseoverskridende adfærd er den foretrukne fremfor andre mere alderssvarende aktiviteter/lege
- Seksuel adfærd, der adskiller sig fra andre børns/unges naturlige nysgerrighed
- Ikke alderssvarende viden om seksualitet. For eksempel påfaldende fremmelig eller voksenagtig viden om sex
- Overdreven interesse for pornografi

- Seksuelle lege, som fører til beklagelser fra andre børn
- Seksuelle lege, som er forbundet med angst, skam og skyld
- Bestikkelse, trusler eller tvang mod andre børn for at få dem til at deltage i de seksuelle aktiviteter
- Tydelig forskel i alder, modenhed og intellekt mellem de børn, som indgår i de seksuelle aktiviteter sammen

Adfærd, der kræver øjeblikkelig indgriben

- Stor aldersforskel (fx 14-årig dreng, som udviser seksuel adfærd overfor et 6-årigt barn)
- Hvis et offer fortæller om overgreb fx i form af orale, anale eller vaginale penetrationer eller anden intimiderende fysisk krænkelse
- Er udsat for trusler, vold og hemmeligholdelse

Børn og unge med seksuelt grænseoverskridende adfærd er ikke en ensartet gruppe, når man ser på opvækstvilkår, personlighedstræk og adfærd. Der findes ikke "et typisk barn" eller "en typisk ung" med seksuelt grænseoverskridende adfærd. Man kan imidlertid fremhæve en række generelle fællestræk. Udover den seksuelt grænseoverskridende adfærd har en del ofte haft en opvækst, hvor de har udvist tegn på manglende tilpasning og trivsel. Mange har udvist adfærdsforstyrrelser i form af antisocial adfærd og en del har indlæringsvanskeligheder. Personlighedsmæssigt kan børnene og de unge fremstå umodne og med følelsesmæssige, interpersonelle og sociale vanskeligheder.

Et generelt træk kan være, at de er følelsesmæssigt hæmmede, og at de mangler selvindsigt i en grad, der betyder, at de har svært ved at forholde sig til andre på en empatisk måde. Mange føler sig socialt usikre og magter ikke at opbygge ligeværdige relationer med jævnaldrende.

Netop vanskelighederne med at indgå i sociale sammenhænge med andre - ikke mindst jævnaldrende - kan føre til social isolation. Den manglende kontakt til jævnaldrende kan medføre, at barnet foretrækker kontakt med nogen, der er yngre end det selv.

Bilag 3 Samarbejdspartnere

Midt- og Vestjyllands Politi

Politiet har til opgave at efterforske anmeldelser for at afklare, om der skal rejses sigtelse med henblik på en straffesag. Anmeldelser om formodede eller konstaterede overgreb kommer som regel fra den kommunale myndighed – i Struer Kommune er det Familierådgivningen, der foretager anmeldelser til Politiet vedr. overgreb på børn og unge.

Andre, der får kendskab til overgreb, kan også anmelde det – for eksempel forældre, forurettede selv eller andre pårørende. Hvis andre end kommunen foretager anmeldelse, underretter politiet øjeblikkeligt kommunens myndighedsafdeling om anmeldelsen.

Forinden kommunens eventuelle politianmeldelse, kan der ske en drøftelse mellem politi og kommune, hvor det afklares, om der kan/skal/bør ske politianmeldelse. Hjemmelen hertil findes i servicelovens § 49 b.

§ 49 b. Kommunale myndigheder, der løser opgaver inden for området for udsatte børn og unge, og politiet og anklagemyndigheden kan indbyrdes udveksle oplysninger om rent private forhold vedrørende et barns eller en ungs personlige og familiære omstændigheder, hvis udvekslingen må anses som nødvendig som led i forebyggelsen af overgreb mod børn og unge.

Når børn skal afhøres, gennemfører særligt uddannede politifolk afhøringerne. Som udgangspunkt kan børn til og med 12 år blive videoafhørt i Børnehuset. I særlige tilfælde kan der dog dispenseres fra denne aldersgrænse begrundet i barnets/den unges udvikling og psykiske tilstand. Det kan for eksempel være tilfælde, hvor en ung over 12 år har en kognitiv funktionsnedsættelse.

Politiet bestemmer, hvor børn og unge over 12 år skal afhøres. I tilfælde hvor det er muligt og hensigtsmæssigt kan politiet vælge at afhøre unge over 12 år i børnehusets lokaler. Unge over 12 år deltager som udgangspunkt i det efterfølgende retsmøde.

Af hensyn til sagens gang og bevisførelsen er det vigtigt, at fagpersoner i deres samtale med barnet holder sig til at få bekræftet bekymringen om, at et overgreb har fundet sted og overlader afhøringen til politiet.

Det er politiet, der beslutter om og hvordan barnet skal undersøges for fysiske skader – f.eks. brug af retsmedicinsk institut.

Børnehus Midt

Kommunens myndighedssocialrådgiver på børne- og ungeområdet kan søge konsultativ rådgivning hos Børnehus Midt i sager, hvor der er bekymring for, mistanke om eller viden om overgreb mod børn og unge. Børnehusets socialrådgivere og psykologer har specialiseret viden på overgrebsområdet. De har desuden et tæt og løbende samarbejde med politi, børnelæger og retsmedicinere i sager om overgreb.

Myndighedssocialrådgiverens behov for konsultativ rådgivning kan være af forskellig karakter lige fra drøftelse af en vag mistanke om overgreb til rådgivning om konkret sagshåndtering i (akutte) sager med viden om fysiske og/eller seksuelle overgreb.

Kommunen skal inddrage Børnehus Midt i forbindelse med udfærdigelse eller revision af en børnefaglig undersøgelse i medfør af servicelovens § 50, når kommunens mistanke om vold og/eller seksuelle overgreb mod et barn eller en ung har en sådan karakter, at politiet eller sygehuset involveres. Der er som udgangspunkt tale om sager, hvor der er mistanke om strafbare forhold.

Indsatsen i børnehuset består af en udredning og undersøgelse af barnets eller den unges forhold med henblik på at afdække barnets eller den unges behov for særlig støtte foranlediget af overgrebet. Undersøgelsen foretages som en del af den børnefaglige undersøgelse.

Forløbet i Børnehus Midt afsluttes med et skriftligt notat til den sagsførende myndighedssocialrådgiver indeholdende beskrivelse af og anbefalinger til barnets eller den unges støtte-/behandlingsbehov.